

[Boligministeren]

et stort og dygtigt forskningsarbejde inden for dette område, og det er mit håb, at man kan få rammet en pæl igennem den myte, at bare det er af beton, er det dårligt byggeri, men det er klart, det kræver et forskningsarbejde, og der er virkelig et arbejde i gang.

Efter hr. Pelle Voigts opfattelse koster det ikke noget at give støtte til byggeriet. Jeg ved ikke, om hr. Pelle Voigt mener, pengene bare skal plukkes ud af luften, men vi har lidt svært ved at forestille os, hvordan de forslag, man har været med til at diskutere fra LO og Håndværksrådet, ligefrem skulle give overskud.

Når vi taler om at plukke penge ud af luften, kunne man sige det samme om hr. Pelle Voigts forslag om Boligselskabernes Landsforening, der efter hans opfattelse skal gå ind i opretningsarbejder af byggeskader. Jeg husker tydeligt, hvordan det blev modtaget, da vi i efteråret foreslog, at en del af pengene fra Boligselskabernes Landsforening eventuelt skulle bruges til nybyggeri. Jeg mener ikke, det er den rigtige måde at gøre det på.

Hr. Lawaetz var inde på, at skal der ske noget i byggeriet, er det inden for den private sektor. Vi skal have de private kræfter med. Det er jeg egentlig ikke meget uenig med ham i, men jeg er derimod uenig med ham i, at der ikke er behov for byggeri. Jeg mener fortsat, der er behov for byggeri, men jeg er enig med flere andre, der har været inde på, at man måske skal se på en anden fordeling af byggeriet, da vi ved, der sker ændringer i familiestrukturen. Der er nogle, der siger, at forældre får færre og færre børn, derimod får børn flere og flere forældre. Det betyder for mig at se, at der altså er andre ønsker til boligen i dag, til placering, størrelse osv., og jeg synes, man løbende bør overveje, hvordan den fordeling skal ske.

Jeg er til gengæld enig med hr. Lawaetz i, at det, det drejer sig om, er, at vi får vendt udviklingen fra pessimisme til optimisme, for jeg tror, det er den eneste måde, vi kan få gang i byggeriet på igen. Jeg synes også, at de resultater, man har kunnet fremlægge ikke mindst i forbindelse med rentefald og også forhåbentlig nu på arbejdsmarkedet, er noget, der kan være med til at få optimismen frem igen.

Hr. Stubkjær Pedersen spurgte om rentefradragsretten. Jeg vil gerne understrege, at regeringen ingen planer har om at ændre på

rentefradragsretten. Det sagde statsministeren i efteråret, og det vil jeg gerne gentage her, og jeg har også forstået på flere ordførere, at det er noget, man er enige om.

Med hensyn til udvalget om indeks kan jeg sige, at vi forventer, der kommer et resultat fra udvalget i løbet af et par uger, men jeg vil gerne tilføje, at behovet for at foretage en række ændringer i indeksobligationernes struktur eller system måske er knap så stort i dag, hvor kurserne ser noget anderledes ud, end da regeringen tiltrådte i september.

Hr. Dræbye var inde på, at der er behov for løbende overvejelser om, hvordan udviklingen går. Det tror jeg var næsten en gentagelse af, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Det er klart, som flere har været inde på, at der er en alvorlig situation i byggeriet, og derfor er det også klart, at regeringen vil følge udviklingen meget nøje. Jeg har ikke spor imod at komme med en redegørelse om, hvordan udsigterne ser ud om nogle måneder, men jeg tror ikke, man skal forvente, at det, man eventuelt skal have sat i gang, bliver en forlængelse af de energibesparende foranstaltninger. Jeg tror, man skal være forsigtig med uafbrudt at ændre den slags ting. Vi må se, hvordan situationen er i løbet af foråret, og så må vi tage en diskussion om, hvad der kan blive behov for; for hvis det viser sig, at økonomien rettes op og der er mere positive tendenser, synes jeg ikke, vi skal overfodre branchen med nye støtteordninger.

Fru Anne Grete Holmsgård sagde, jeg ved ikke, om jeg forstod hende rigtigt, men det lød for mig, som om regeringen nu ville jage hele den almennyttige sektor. Jeg synes, det er en lidt mærkelig udtalelse samtidig med, at man i finansudvalget behandler et forslag om at redde, jeg ved ikke hvor stor en del af den almennyttige sektor, men det har man måske glemt.

Vi har rent faktisk ikke reduceret de beløb, der er afsat til byfornyelse og boligforbedring, men fået et ekstra fløb, som vi selvfølgelig efter folketingets flertals beslutning skal forsøge at få anvendt.

Jeg er enig med hr. Arne Bjerregaard i, at det ikke må være boligpolitikken, der skal dirigere den økonomiske politik. Jeg ved ikke, om jeg forstod ham rigtigt, hvis jeg udlægger det sådan, men det er jeg i hvert fald enig i, hvis det var tanken. Jeg mener, som